

63. ΖΕΥΞΙΣ Η ANTIOCHΟΣ

οῖον ἀπό τινος σκοπῆς 'Ιπποκένταυρός τις, ἀνὴρ ἐκείνης δηλαδὴ
τῆς τὰ βρέφη ἀμφοτέρωθεν τιθηνουμένης, ἐπικύπτει γελῶν οὐχ
ὅλος φαινόμενος, ἀλλ' ἐς μέσον τὸν ἵππον, λέοντος σκύμνον ἀνέ-
χων τῇ δεξιᾷ καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰωρῶν, ὡς δεδίξαιτο σὺν παιδιᾳ
5 τὰ βρέφη.

Tὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ' ὅσα τοῦς ἰδιώταις ἡμῖν οὐ
πάντῃ ἐμφανῆ ὄντα τὴν ὅλην ἔχει ὅμως δύναμιν τῆς τέχνης—
οῖον τὸ ἀποτεῖναι τὰς γραμμὰς ἐς τὸ εὐθύτατον καὶ τῶν χρωμάτων
ἀκριβῆ τὴν κρᾶσιν καὶ εὔκαιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιήσασθαι καὶ
10 σκιάσαι ἐς δέον καὶ τοῦ μεγέθους τὸν λόγον καὶ τὴν τῶν μερῶν
πρὸς τὸ ὅλον ἴσοτητα καὶ ἀρμονίαν—γραφέων παῖδες ἐπαινούντων,
οἷς ἔργον εἰδέναι τὰ τοιαῦτα. Ἐγὼ δὲ τοῦ Ζεύξιδος ἐκεῖνο μάλιστα
ἐπήνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν
15 ἐπεδείξατο τῆς τέχνης, τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντῃ φοβερὸν
καὶ κομιδῇ ἄγριον, σοβαρὸν τῇ χαίτῃ, λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ
τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ στέρνον τοῦ ἀνθρώπου
καὶ ὕμους ἐπὶ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καίτοι γελῶντος, θηριώδες
ὅλον ὅρειόν τι καὶ ἀνήμερον.

Τοιοῦτον μὲν ἐκεῖνον. <τὴν> θήλειαν δὲ ἵππου γε τῆς καλλίστης,
20 οἵαι μάλιστα αἱ Θετταλαί εἰσιν, ἀδμῆτες ἔτι καὶ ἄβατοι, τὸ δὲ